

MEHMET AYCI

KIZILCIK

Bir dal gönül de tutar küskünlüğü geçince
Kırgınlık da yüklenir acımasız bir elden
Acele bir çekiştirme sonrasında sessizce
Bir dal en çok kuşlarına açar kendini: Neşe
Bir açılma eylemidir, çiçeğinden meyveye
Ekşiliğinde bile...

Kurumuş ağaçlarda, güz günleri, o kuşlar
Üşüyerek bakar ya fotoğraflara
Düşer ya fotoğraftan acının kakülleri
Gizlice görünmeden,
O kuşlarda yaşayan daha derin bir şey var
Acılığında bile...

Toprak ne söyleyebilir ne diyebilir ırmak
Dalına kuş konmayan bir dilin yazgısına
Nasıl yazılır kızılcık eski kitabelerde
Ki tanır kızılcığı o geçmiş kavimlerin
Çoraklığında bile...

Hayat bir kuştur sevgilim Azrail alıcısı
Bakma bir mavi güvercin, süzülüşüne
Gelir, gelir, süzülür, sonrası bir ayet
Ölüm öyle bir şeydir, yine de anlaşılmaz
Tadıldığında bile...